

MESTNE NOVICE. Slovenci v Ameriki

Nekaj novega.

Nasprotina stranka je "baje" včeraj prišla do zelo "važnega" sklepa. Ker so se do sedaj voditelji nasprotnote stranke posluževali raznih sredstev, hoteč nas v našem boju ovirati, so sedaj sklenili posluževati se druga sredstva in sicer ustavoviti si lastni list s katerim bodo potem po nas udrihali.

Kakor se sliši bode list izselje prihodnjem soboto. Kak bodo ta list, je vsakemu znano, ki pozna, kako se znajo naši nasprotniki bojevati.

Govori se nadalje, da sta listu v podporo prispevala župnika Hribar in Kerže vsak po \$500. Ostali "delnicarji" pa \$100. Uredništvo novega lista prevzame baje Rev. Andrej Smrekar.

Včerajšnja veselica pevskega društva Triglav, ki se je vrnila v korist nove fare, se je obnesla v vsakem oziru prej dobro.

Pohvalno se moramo izraziti o posameznem nastopu najslabode v igri ali petju.

Igrali so igrali zelo dovršeno in so s svojimi nastopom med občinstvom vzbudili obilga smeha. Posebno sta se odlikovala mojster Blaže (g. A. Hafner) in doktor Lopnik (A. Vrhovec). Tudi ostali gospodje so zelo dobro zivrsili svojo nalogo, le sluga Tonček, je bil nekoliko pretih.

Gotovo bodo vsi farani hvaljeni našemu "Triglavu", da se je trudil za našo stvar, to je za prospet naše fare. Vsa žest mu je prisrčna zahvala!

Ljubezni ženska.

Po poldragoletnem zakonu je Tomaz Davis tožil svojo ženo Ano za ločitev zakona. Mož je avoo ženi pred sodiščem dokazal, da je bila tekom 80 tednov 240 krat pijana in da je po vsaki pijanosti imela 15 urmesa makca. Pod takimi pogojima je bil zakon nemogoč radi teme in pa Tomaz tudi zeli iz premi in zakonskega jarmata.

Padel iz petega nadstropja.

18.5. Karl Frolke je snabil okno Hollenden hotela. Pri tem je gubil ravnoteče in padel na streho, od tam na hodnik in na tlak.

Pri tem se mu je prebila črepina, kljub temu je ostal pri zavesti in protestiral, ker so ga hoteli prepeljati v bolnico.

Konečno se je vendar udal in odvedli so ga v Lakeside bolnico.

Neprevidno ravnanje.

Hoteč ogenj podnetili je gospoda P. Dobell iz 1561 St. Clair ulice včeraj zvečer, ko se ji je povrnil mož iz dela vilaža. Zjavico gazolin, ki je eksplodiral in včiga v obliko žoge. Sora je imel silko v grmu, da je skel svojo suknjo in pokril z njo gorečo ženo in na tak način ogenj pogasil. Žena je pri tem dobila le nekaj in nevarnih opeklin.

SLAVNI GOSTI.

Sijaj sprejem v beli hiši na cast vnanjim zastopnikom.

WASHINGTON, 11. maja. — Na čast japonskega generala Kurokija, vojvoda abruškega in drugih vnanjih zastopnikov, ki obilježijo razstavo v Jamestownu sta prizadila Roosevelte in soprog veliko pojedino. Nato je bil v palaci javnega poslanstva slovenski sprejem.

Toliko pojasnila Amerikansku Slovenec in pa onim, ki bi znabili verjeti poročilo lažnjivega poročevalca.

CHICAGO, 11. maja. — Cenjeni g. urednik! Prosim sprejmite ta dopis v cenjeni Vaš list.

Tukaj je živila neka Malči, rojena Hartman in omožena Hočevar in Krulc.

Bila je omožena že v starem kraju in je kot tako prišla s svojim možem v Cleveland. Kmaloj je prišla v Chicago in ko je prišel njen mož za njo, se je dala od njega ločiti. Pozneje se je poročila civilno z John Krulcem.

Ko je tudi njega zapustila, je živila v ljubavnem razmerju z mladim John Krčko. Slučajno je prišla John Krulcu v roke slike na kateri sta bila skupaj slikana Krčka in Malči. To je pa Krulca zelo vježilo.

Včeraj, t. j. 9. maja, ko je bila žena ravno v Krčkotovem stanovanju na 433 — 17th St. je prišel John Krulc v hišo.

Po kratkem prepisu je potegnila žena revolver in je oddala en strel na svojega moža, ki ga pa ni pogodil. Predno je zamogla oddati drugi strel, je skočil on k nji, ji iztrgal iz rok revolver in oddal na njo dva strela. Eden strel je zadel nad srečem, drugi pa v srce. V par minutah je bila lahkoživka mrtva.

Po storjenem činu je Krulc zbežal, toda čez dve uri je prišel nazaj v hišo, kjer se je zvršil zločin in bil aretovan.

Ustreljena je bila zaradi razuzanega življenja dobro znanega po Chicagi in Clevelandu.

M. I.

ELY, MINN., 9. maja. — Včeraj t. j. 8. maja popoldne se je ponesrečil rojak Marko Slobodnik in le čuda je, da je še ostal pri življenu.

Delal je pri tako imenovani parni lopati ("Steam Shovel") na delu, ko so imeli delavci opraviti z nekim raz os padlim kolesom se nusije več tonov rude in podkopljje imenovanega rojaka.

Vzelo je precej časa predno so ga rešili. Nesrečne je potolčen po vsem telesu. Prepeljali so ga v Shipman bolnico.

Ponesrečeni ima tukaj družino z nedosršlimi otroci.

Želimo mu kmalošnjega okrevanja.

J. J. Peshell.

Amerikanski Slovenec je v svoji zadnji številki zopet svoj nos utaknil v naše farne razmere. Kakor smo poročali staško in župnik Zakrajsek naprosila ljudstvo, da ni treba več korakati, ker se bode itak celo zadeva uredila. Amerikanski Slovenec pa je to poročilo vzel za laž in prav, da je moralno to korakanje izostati radi drugačnega in odločnega migjala iz škofije. Ker je poročilo A. S. le nekako zavijanje, katere je že od nekdaj vajen, mu hčemo omeniti, da je korakanje izostalo le vsled prošnje m. g. škofa in Rev. Zakrajšeka.

Radi tega pa voditelji nezdovoljenev niso v nikakih zadegi pač pa, če se njih pravim zahtevam ne ugodi, bodo se enkrat korakali, ne ozirajo se na prošnje tega ali onega, kakor tudi ne na odločne naloge iz škofije.

Tudi se A. S. zelo moti že misli, da pristaši odpadejo, ker so se naveličali brezuspšnega boja. Ne! — Ustrajno skupaj držimo in nimamo nikakega odpadnika, pač pa se vedno prihajajo iz onega tabora v naše vrste.

Toliko pojasnila Amerikansku Slovenec in pa onim, ki bi znabili verjeti poročilo lažnjivega poročevalca.

Naročajte in pripravite Nova Domovino, ker ona skrbti za Vaš izobrazbo in napredok.

IZ DRŽAVE.

DVA DELAVCA ZASUTA.

Davica v Kentu.

RAZNO Iz OHIO.

V Youngstownu se je pesek udril in pri tem pokopal štiri delavce. Dva od teh, Mike Markovič in John Toutsebat sta bila na mestu mrtvi.

SAN FRANCISCO, 11. maja (ob 10. ponoči). — V urad Southern Pacific železnice je pravkar dospela sledična brzovljavka:

Expressni vlak 2412, je skočil s tira 65 milij severno od sv. Barbare. Mrtvih je bilo takoj šestindvajset oseb. Najmanj 22 oseb je nevarno ranjenih in 8 pa lahko. Na mesto katastrofe so dospeli posebni vlaki iz Lompoc, Santa Barbara in San Louis Obispo.

SAN LOUIS OBISPO, Cal., 11. maja. — Ob pol osmih uri večer je sem dospel poseben vlak, ki je pripeljal s seboj dva vagona samih mrtvev in ranjencev iz mesta Honda, kjer se je pripeljal grozna nesreča.

Potnikov z luhkimi poškodbami je 28. Pet ljudij je umrlo med prevažanjem in več je epko ranjenih, da lahko vsak živi umro.

Ranjene so prepeljali v bolnice in v privatna stanovanja. Ponesrečeni vlak je obstjal iz treh potniških, enega jedilnega in treh tovornih vozov, ki so vsi uničeni.

LOS ANGELES, Cal., 11. maja. — Iz Santa Barbara je sem dospelo poročilo, da se je blizu Honda priesrečil vlak Southern Pacific železnice in da je bilo pri tem najmanj 20 mrtvih. Med mrtvimi so tudi člani newyorskega "Mecca Temple".

LOS ANGELES, Cal., 11. maja. — V glavnem urad Southern Pacific železnici je pozno po noči dospelo poročilo, da je železniška nesreča hujša kot se je sprva poročalo. Najmanj 26 ljudij je ubitih in ravno toliko ranjenih.

STAVKA VOZNIKOV V SAN FRANCISCO.

Stavkolomilci na delu; štrajkarji še vedno pri svojih zahtevah, a sicer mirni.

BUDAPESTA, 11. maja. — Državni poslanci, ki pripadajo koaliciji so uvelji akcijo proti vsešestnem gibanku na Ogrskem, ki se po celi deželi zelo hitro razširja.

Naučni minister grof Apponyi, ki s to akcijo simpatizira je državljan Lovrinu govor in poslovil Nemce, da gojijo poleg maternega jezika tudi narodno ogrsko državno idejo.

Shod, na katere mje govoril je to odobril.

OBRAVNAVA HAYWOOD.

Z nadaljevanjem pričnejo v ponedeljek.

BOISE, IDAHO, 11. maja.

Serif Hodgkin s svojimi sedemimi pomorščki išče sto mož, ki bi delovali tekom Haywoodovega procesa kot porotniki.

Shod, na katere mje govoril je to odobril.

STAVKA V PITTSBURGU.

Zahtevajo zopetno nastavitev dveh odslovenj ljenih delavcev.

PITTSBURG, 12. maja.

Velikanske tovarne Colonial Steel družbe so od včeraj zaplete, ker stavka nad 1000 delavcev.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

Strajkujoči protestirajo proti temu, ker je družba odpustila dva delavca, ki nista nič zakrivila.

SIN.

(Ceski spisal Otmar Melan
Preložil Damir.)

Pred kogo dedeka Drahota je bilo živo. Ravnokar se je zveznilo. Sosedje dedčeka Drahote so se po trudopolnem delu zbirali vedno pred barako njegovo, da bi se tam malo porazgovorili. Sedel so na kameno in lepo pred kočo, zapalili si leske in porcelanske pipe, ter poslušali, kaj je pripovedovala ta ali oni sosed iz svojih spominov.

Danes je bila vrsta na Drahota. Ravnokar je zazvonilo na vasi večerni Ave. Vsi so bili že zbrani, kajti ravnokar je prišel tudi sivolasi starček Kuba in prisodel k ostalim na klop. Sedaj je stopil iz koče tudi dedek Drahota, vse del se na sredo med svoje sosede in si zapalil pipe.

"Tako, danes je vrsta na tebi Drahota," odzval se je sivolasi Kuba, in pogledal pri tem dedka.

"Vem, vem, sosedje," je odgovoril dedek Drahota, "takoj pričenim, samo da si zapalim po prejše pipo." In napolnil si jo je s tabakom, potlačil ga malce s palcem in pritisnil nanj gorečo vžigalico in začel tako le:

"Zalostna povest je to, žalostna zato, ker pripoveduje o mojem sinu. Med vami je ne pozna še nikdo," pridejal je še dedek Drahota ter močno potegnil iz svoje lesene pipe.

"Pred kakimi štiridesetimi leti sem se oženil s Katarino. Imel sem tedaj lepo gospodarstvo, veliko polje, in kamenolom sem tudi podedoval po očetu, v hlevu pa je bilo 200 volov in 6 krav. Žena moja, Katarina, mi je prinesla 3 tisoče v zlatu in z njo so prišle še 4 krave. Tako da smo jih imeli deset. Tako po enem letu se nama je nadrol fantiček. Krstili so ga po meni in mu dali ime Peterček. Deček je bil kakor živo srebro, za trenutek ni mogel dati miru. Rastel je kakor iz vode in ko je bil star deset let, nadkril je vse svoje tovariše. Vsak trenutek se je prišel nekdo pritoževati črezenj. Enkrat je razbil okno, drugokrat zopet nabil katerega izmed svojih tovarišev — no skratka, bil je porezen kakor divjak. Pa saj mi tudi nismo bili boljši včasih ni li res sosegnili."

"Da, da res je tako," prtridišči so starci in pokimali ob tem s svim glavami.

"Učil se je izvrstno," nadaljeval je dedek Drahota, izpušči nov oblak dima iz svoje pipe. "Niti knjig mu ni bilo treba kupovati, abc je znal na pamet, pisal je kakor gospod župnik in računati je znal tudi dobro. Ko je izpolnil dvanaesto leto, poklical me je enkrat gospod učitelj Šip v solo ter mi povedal: "Oče Drahota, storil bi vi najboljše, ko bi dali svojega sina študirati. Ta deček bi vam utegnil napraviti enkrat še mnogo vesela," ker sem mislil, da je itak učenih glav na svetu, sem mu rekel: "Ne hujte se, gospod učitelj, to ni mogoče. Ko bi enkrat Peterček izštudiral, se gotovo ne zmeni več za svojega očeta kmata. Naj le ostane na domu učetovem, pri plugu, ob kojem je umrl naš pradel, tako se nam vsaj ne odturni. Gospod sicer iz njega ne boste postal, toda herač najbrže tudi ne. Tako sem povedal tedaj gospodu učitelju. Ko bi bilo vsaj ostalo pri tem!"

Za trenutek je utihnil, zapolnil si je zopet tobak, ki mu je bil med pripovedovanjem ugasnil.

Potegnil je in ko so nad glavo iznova plavali modriki oblački, nadaljeval je tako-le:

"Toda težko se je bilo ubraniti. Gospod učitelj je pošiljal vedno po me, večkrat je prišel sam k meni na dom ali pa me je ustavljal na polju pri delu, tako da sem konečno vendarle sklenil poslati Peterčka v šolo. Gospod učitelj Šip je sam peljal dečka v Prago, poiskal mu tam stanovanje ter ga dal zapisati na latinsko šolo. Peterček se je pridno učil, v razredu je bil vedno prvi. Ali nas je to stalo mnogo denarja. Kravo za kravo smo prodavali, in ko je Peterček delal glavno skrušno, ali kakor pravijo maturo, imeli smo v hlevu samo dve kralji, tisti in kozu. Minili sem si zdaj

saj bode že gospod! Toda kaj se! Ravnokar skusilje sele bajidejo, tako mi je pravil učelj. Verujte mi, sosedje, ali ne ita! Tako smo lezli nazaj koledaj sem mislil, da ga ne pustim študirati dalje. Toda pusti sem ga vendar. Po prvi državni skusnji smo prodali travnik in pole, Samo nekaj polja za hišo je ostalo. Ko pa je Peterček lel drugo skusnjo smo dalj v najem kamelom. Tudi moko smo si že moral včeraj kupovati, ker ni bilo več dostak za korakom, dokler ni bilc takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

Dek je za hip umolknik karob bi se hotel spominjati, kaj se je zgodilo dalje. Iznova si je napolnil pipu, prizgal si je med sosedov.

"Kako pa je bilo dalje, oče Drahota," vprašal je eden izmed sosedov.

"Enkrat je prišel Peterček domu. 'Oče, v osmih dneh obhajam promocijo!' zaklical je meni naproti izstopiš iz vlaka."

"Promocija?" ponovil sem zaledeno. Nu se je nasmehjal, poznam je, da ne vem, kaj pomeni beseda. "No, v osmih dneh budem imenovan doktorjem!" razlagal mi je to radostno, ko se je vse del v meni na voz. Udaril sem z bičem po kobili, da bi dospela kakor hitro mogoče domov, da bi se tudi mati kmaču vzradovala sinovega prihoda. Oba sva imela veliko veselje in jihm in gospod učitelj z nima. "Saj sem to vedel," je vedno pravil, potrkoč mi na ramena. No, in v osmih dneh smo se odpeljali s sinom v Prago na promocijo. To vam je bilo slavno, moji sosedje, kaj takega prej še nisem videl. In k je izročil neki visoki gospodrušni doktorski diploma in ko se nama je sin zahvaljeval za namen trud in dobre, sem se močnjakati kakor malo dete. In takrat, verujte mi sosedje, mi ni bilo žal prodanih kravic in njiv!"

tAkvraž

Umolknit je zopet za trenutek in malo pokašjal.

"Tako po treh letih dobili smo od sina pismo. Pisal je, da bode kmalu slavljen ženitovanje, kdaj, to nama naznani še pravčasno. Takoj sva se odpriprala k materju v mesto, kjer je bil ravno letnji semenj. Mati se je kupila nov predpasniki in novo krilo, in tudi jaz sem si kupila novo obliko od nog do glave. Po pol leta je prišlo zopet pisimo, imam ga pri sebi!

Potegnil je iz žepa zarmenili vel brati obledo pismo: "Drajgi otec draga mati Oznanjam vama, da praznjujem dne 14. t. m. svojo poroko z gospodijo Lily de Sesy. Prav žal mi je, da vas ne morem povabiti na svatbo. Kajti moja žena govoriti tuj jezik, tako da bi se v njo niti pogovoriti ne mogli. Pri tem pa bodo pri svatbi navzoči tudi znanci in sorodniki moje žene, vseskozi ljudje tujega jezika, tujih šeg in našad. Vem, da bi vas s svojim povabilom ne vzradosti boge kako, ker bi se ne čutili med svojimi. Poslal bi vam bil tiskano vabilo, ali pustili smo tudi to tiskati v tujem jeziku. Po svatbi vas obiščem!"

Dočital je, zopet pismo ter ga spravil nazaj v žep potem pa je iznova nadaljeval.

"Tedaj je provratak mati zapakala in jaz se tudi nisem smejal k temu. 'Veš oče, povedala mi je takrat, to me je pravilno k plaču,' da Peterček niti najnega blagoslova neče." Meni zopet ni dopadio ime Peterčeve neveste, Lily! V celiem kalendaru te svetnice nisem našel. A materi o tem nisem povedal nič, kajti jokala je itak brez tega dosti. Tudi po svatbi Peterčeka nisva videla. Poslal name je razglednico odnekod izdalne Italije — s svojega ženitovskega potovanja. Preteklo je zopet leto in od sna smo dobili zopet pismo. Tu do to sem shranil."

Potegnivši iz žepa listek ga je čital svojim sosedom: Naredil se nama je deček. Hotel sem, da bi se imenoval po vas, ali ni moglo to biti. Krstili smo ga po botru. Alfredek mu rekelo. Vaš sin Peter."

Dede Drahota je odložil pipo ter zakečel pripovedovati dalje: "Takrat smo plakali oba, jaz in maimka. Je bilo je to ravno v tem času, po svetem Vancavu, ko mi je vzel Bog mojo Katarino. Tedaj sem šel k gospodinu učitelju Šipu — rečež, jaz je se mogel hoditi — alendar je napisal pismo za Peter. In mislite, da je prišel na pogreb? Ne ni prišel. Na dan pogreba je postal krasen, veličec. Zgoraj za palomo večja bila prizvana dva širokorača. In mislite si, kaj je stale na njih? Z žlationali črkami je bil o napisano: 'Iskreno ljubljen nateri, hvaležni sin.' Ali tudi hvaležni sin, ki že sedem let svoje matere ni hotel videti, minil sem si jaz pri teh besedah takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

Dek je za hip umolknik karob bi se hotel spominjati, kaj se je zgodilo dalje. Iznova si je napolnil pipu, prizgal si je med sosedov.

zodu učitelju Šipu — rečež, jaz je se mogel hoditi — alendar je napisal pismo za Peter. In mislite, da je prišel na pogreb? Ne ni prišel. Na dan pogreba je postal krasen, veličec. Zgoraj za palomo večja bila prizvana dva širokorača. In mislite si, kaj je stale na njih? Z žlationali črkami je bil o napisano: 'Iskreno ljubljen nateri, hvaležni sin.' Ali tudi hvaležni sin, ki že sedem let svoje matere ni hotel videti, minil sem si jaz pri teh besedah takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

Dek je za hip umolknik karob bi se hotel spominjati, kaj se je zgodilo dalje. Iznova si je napolnil pipu, prizgal si je med sosedov.

"Kako pa je bilo dalje, oče Drahota," vprašal je eden izmed sosedov.

"Enkrat je prišel Peterček domu. 'Oče, v osmih dneh obhajam promocijo!' zaklical je meni naproti izstopiš iz vlaka."

"Promocija?" ponovil sem zaledeno. Nu se je nasmehjal, poznam je, da ne vem, kaj pomeni beseda. "No, v osmih dneh budem imenovan doktorjem!" razlagal mi je to radostno, ko se je vse del v meni na voz. Udaril sem z bičem po kobili, da bi dospela kakor hitro mogoče domov, da bi se tudi mati kmaču vzradovala sinovega prihoda. Oba sva imela veliko veselje in jihm in gospod učitelj z nima. "Saj sem to vedel," je vedno pravil, potrkoč mi na ramena. No, in v osmih dneh smo se odpeljali s sinom v Prago na promocijo. To vam je bilo slavno, moji sosedje, kaj takega prej še nisem videl. In takrat, verujte mi sosedje, mi ni bilo žal prodanih kravic in njiv!"

tAkvraž

Umolknit je zopet za trenutek in malo pokašjal.

"Tako po treh letih dobili smo od sina pismo. Pisal je, da bode kmalu slavljen ženitovanje, kdaj, to nama naznani še pravčasno. Takoj sva se odpriprala k materju v mesto, kjer je bil ravno letnji semenj. Mati se je kupila nov predpasniki in novo krilo, in tudi jaz sem si kupila novo obliko od nog do glave. Po pol leta je prišlo zopet pisimo, imam ga pri sebi!

Potegnil je iz žepa zarmenili vel brati obledo pismo: "Drajgi otec draga mati Oznanjam vama, da praznjujem dne 14. t. m. svojo poroko z gospodijo Lily de Sesy. Prav žal mi je, da vas ne morem povabiti na svatbo. Kajti moja žena govoriti tuj jezik, tako da bi se v njo niti pogovoriti ne mogli. Pri tem pa bodo pri svatbi navzoči tudi znanci in sorodniki moje žene, vseskozi ljudje tujega jezika, tujih šeg in našad. Vem, da bi vas s svojim povabilom ne vzradosti boge kako, ker bi se ne čutili med svojimi. Poslal bi vam bil tiskano vabilo, ali pustili smo tudi to tiskati v tujem jeziku. Po svatbi vas obiščem!"

Potegnil je iz žepa zarmenili vel brati obledo pismo: "Drajgi otec draga mati Oznanjam vama, da praznjujem dne 14. t. m. svojo poroko z gospodijo Lily de Sesy. Prav žal mi je, da vas ne morem povabiti na svatbo. Kajti moja žena govoriti tuj jezik, tako da bi se v njo niti pogovoriti ne mogli. Pri tem pa bodo pri svatbi navzoči tudi znanci in sorodniki moje žene, vseskozi ljudje tujega jezika, tujih šeg in našad. Vem, da bi vas s svojim povabilom ne vzradosti boge kako, ker bi se ne čutili med svojimi. Poslal bi vam bil tiskano vabilo, ali pustili smo tudi to tiskati v tujem jeziku. Po svatbi vas obiščem!"

Potegnivši iz žepa listek ga je čital svojim sosedom: Naredil se nama je deček. Hotel sem, da bi se imenoval po vas, ali ni moglo to biti. Krstili smo ga po botru. Alfredek mu rekelo. Vaš sin Peter."

Dede Drahota je odložil pipo ter zakečel pripovedovati dalje: "Takrat smo plakali oba, jaz in maimka. Je bilo je to ravno v tem času, po svetem Vancavu, ko mi je vzel Bog mojo Katarino. Tedaj sem šel k gospodinu učitelju Šipu — rečež, jaz je se mogel hoditi — alendar je napisal pismo za Peter. In mislite, da je prišel na pogreb? Ne ni prišel. Na dan pogreba je postal krasen, veličec. Zgoraj za palomo večja bila prizvana dva širokorača. In mislite si, kaj je stale na njih? Z žlationali črkami je bil o napisano: 'Iskreno ljubljen nateri, hvaležni sin.' Ali tudi hvaležni sin, ki že sedem let svoje matere ni hotel videti, minil sem si jaz pri teh besedah takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

Dede Drahota je odložil pipo ter zakečel pripovedovati dalje: "Takrat smo plakali oba, jaz in maimka. Je bilo je to ravno v tem času, po svetem Vancavu, ko mi je vzel Bog mojo Katarino. Tedaj sem šel k gospodinu učitelju Šipu — rečež, jaz je se mogel hoditi — alendar je napisal pismo za Peter. In mislite, da je prišel na pogreb? Ne ni prišel. Na dan pogreba je postal krasen, veličec. Zgoraj za palomo večja bila prizvana dva širokorača. In mislite si, kaj je stale na njih? Z žlationali črkami je bil o napisano: 'Iskreno ljubljen nateri, hvaležni sin.' Ali tudi hvaležni sin, ki že sedem let svoje matere ni hotel videti, minil sem si jaz pri teh besedah takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

Dede Drahota je odložil pipo ter zakečel pripovedovati dalje: "Takrat smo plakali oba, jaz in maimka. Je bilo je to ravno v tem času, po svetem Vancavu, ko mi je vzel Bog mojo Katarino. Tedaj sem šel k gospodinu učitelju Šipu — rečež, jaz je se mogel hoditi — alendar je napisal pismo za Peter. In mislite, da je prišel na pogreb? Ne ni prišel. Na dan pogreba je postal krasen, veličec. Zgoraj za palomo večja bila prizvana dva širokorača. In mislite si, kaj je stale na njih? Z žlationali črkami je bil o napisano: 'Iskreno ljubljen nateri, hvaležni sin.' Ali tudi hvaležni sin, ki že sedem let svoje matere ni hotel videti, minil sem si jaz pri teh besedah takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

Dede Drahota je odložil pipo ter zakečel pripovedovati dalje: "Takrat smo plakali oba, jaz in maimka. Je bilo je to ravno v tem času, po svetem Vancavu, ko mi je vzel Bog mojo Katarino. Tedaj sem šel k gospodinu učitelju Šipu — rečež, jaz je se mogel hoditi — alendar je napisal pismo za Peter. In mislite, da je prišel na pogreb? Ne ni prišel. Na dan pogreba je postal krasen, veličec. Zgoraj za palomo večja bila prizvana dva širokorača. In mislite si, kaj je stale na njih? Z žlationali črkami je bil o napisano: 'Iskreno ljubljen nateri, hvaležni sin.' Ali tudi hvaležni sin, ki že sedem let svoje matere ni hotel videti, minil sem si jaz pri teh besedah takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

Dede Drahota je odložil pipo ter zakečel pripovedovati dalje: "Takrat smo plakali oba, jaz in maimka. Je bilo je to ravno v tem času, po svetem Vancavu, ko mi je vzel Bog mojo Katarino. Tedaj sem šel k gospodinu učitelju Šipu — rečež, jaz je se mogel hoditi — alendar je napisal pismo za Peter. In mislite, da je prišel na pogreb? Ne ni prišel. Na dan pogreba je postal krasen, veličec. Zgoraj za palomo večja bila prizvana dva širokorača. In mislite si, kaj je stale na njih? Z žlationali črkami je bil o napisano: 'Iskreno ljubljen nateri, hvaležni sin.' Ali tudi hvaležni sin, ki že sedem let svoje matere ni hotel videti, minil sem si jaz pri teh besedah takor tudi tu, morebiti, kaj je bilc za prodati. Samo hišo imeli še brez dolga."

atnih knjig, ustvaril in časopisi. Z ozirom na njen narodni name in njegovo veliko važnost za duševno omiku rojakov, bi moral vsak slovenski Clevelandčan z veseljem in ponosom prispeti k društvu, kjer dobi za 25 centov na mesec najraznopravnejšega berila. Odborniki so slediči: Fr. Crne, 4124 St. Clair, predsednik; P. Pišk, 6110 St. Clair, podpredsednik; Al Pirc, 6119 St. Clair, I. tajnik; A. Grdina, 6108 St. Clair, blagajnik.

(9. jan. 08)

K. K. Podporno društvo Srca Jezusovega ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu, ob 2. uri po poldne v Knausovi dvorani 6131 St. Clair Ave. N. E. Odborniki za leto 1907 so: Predsednik: Frank Knauf, 1145 E. 60th Street; podpredsednik: John Saie, 1259 E. 54th Street; I. tajnik: Stefan Brodnik, 1017 E. 64 St.; II. tajnik: John Turk, 3044 St. Clair Avenue; blagajnik: Anton Šepc, 1239 E. 60 Str.; Društveni zdravnik je F. J. Schmoldt, 5132 Superior Ave, blizu E 55 Str Tel. Bell East 1046. Vsa pisma naj se dospolijo na I. tajnika Steve Brodnika, 1017 E. 64th Street.

Quo vadis?

Roman iz Neronove dobe.

Spisal

HENRIK SIEKIEWICZ

(Nadaljevanje.)

Vinicij se vendar spomni, da je bil okoli Linove hiše vrt, za katerim je bil proti Tiberi priklenil velik prostor. Ta misel ga je potolažila. Ogenj se je moral na praznem mestu ustaviti. V strani, od koder je bil prišel, in tez nadeli je dirjal dalje, dasi mu je vsak popl vetrina prinašel naproti ne samo mnogo dima, marveč tudi na tisoče isker, ki so mogle sežgati ulico na drugem koncu in mu tako onemogočile vrnitev.

Naposled je zagledal skozi gosti dim ciprese na Linovem vrtu. Hiše, ki so stale za praznim prostorom, so že gorele kakor sklašča drva, samo majhna Linova "insula" je še stala nedotaknjena. Vinicij hvaležno pogleda proti nebnu, skoči k trjej, da ga je že zrak sam palil. Vrata so bila zaprta, toda on jih sunči z nogo ter stopi na vrt.

Na vrtu ni bilo žive; hiša se je zdela, da je popolnoma prazna.

"Nemara so omedli od dima in vročine," pomisli Vinicij ter začne klicati:

"Ligija! Ligija!"

Odgovori mu tišina. V tej tišini se je čulo samo praskanje daljnega ognja.

"Tu mu nakrat prileti na ušesa oni strašni glas, ki ga je že enkrat slišal na tem vrtu. Brezdomno se je bil na bližnjem otoku vnel vivarij, nahajajoč se ne dalec od Eskulapovega tempa ter so v njem razne zverine, med njimi tudi levi, jelenoveti od strahu. To je bilo že v drugič, da je ob času ko je bil ves zatopilen v misli na Ligijo, začel te grozne glasove, kot grožnjo kake nesreče, kot slutnjo zlobokne bodočnosti.

Toda to je trajalo le malo časa, kajti še strašnejšeg nego to tukanje d'vih zverin so bile misli na nekaj drugega. Ligija se mu sicer ni oglašala na njegov klic, toda lahko mogoče, da je ležala brez zavesti v sobi, ko jo omedli od silnega dima. Vinicij skoči v hišo. V malem atriju je bilo prazno in temno od dima. Iskaje po rokami vrat, ki so držala v kubiku, je zagledal brlečo se lučico v sobici; približavši se ji, zagleda larij, v katerem je namesto malika bliz križ. Pod tem križem je brela učica. V glavu mladega katekumena se pojavi koj misel, da mu ta križ pošilja luč, s katero pomočjo more najti Ligijo. Torej jo vzame in jame iskatljivho v kubiku. Našel ga je, dvignil zaveso, posvetil z lučico ter se oziral naokrog.

Toda tudi takoj ni bilo nikogar. Vinicij je bil gotov, da je stal v Ligijinem kubiku, kajti na steni je visela njena obleka, na posteli je ležalo 'capitum', to je tesna obleka, katero so nosile ženske na golem telesu. Vinicij si pritisne to obleko k ustom ter nadaljuje iskanje. Hih je bila majhna, torej je preiskal kmalu vso celo do kleti. Toda nikjer ni našel žive duše. Bilo je jasno in očitno, da so Ligija, Lin in Urso morali ob enem z drugimi bivalci tegeda mesta v begu iskati resitev pred pozarom. "Treba jo je poiskati med množico za mestnim vrat," pomisli si Vinicij.

Ni se preveč čudil, da jih ni

stran na via Portuensis, ker so

izza Tiberja lahko oddali na

naprotino stari v smere proti vatikanškemu griču. V vsakem slučaju so bili rešeni vsaj pred ognjem. Vinicij pada kamem od stra. Videj je sicer, s kako velikimi nevarnostmi je združen beg, toda spomin na nadzlovesko moč Ursovo mu je krepljal na rade. "Sedaj moram," je dejal sam sebi, "zbezati od tod čez vrtove Domicie ter despeti na Agripine vrtove. Tam jih niden. Tam din ali tiko strašen, ker veter nima od sabinskih

"Ljudje," pravi kdo pa ste?"
"Mi podiramo hiše, da požar ne prodre na drugo stran porto ve ceste," odvrne jeden delavec.

"Pritekl ste mi na pomoč, ko sem že padel."

"Hvala!"

"Mi nikomur ne smemo odreči pomoči," se oglaši nekoliko glasov.

Vinicij, ki je že od ranega jutra gledal samo divjo množico, pretep in grabež, je pogledal pozornejše te ljudi, ki so ga obkoljevali aer reče:

"Naj vam to poplača Kristus!"

"Bodi povaljeno Njegovo ime!" je zaklicala vsa tolpa.

"Kje je Lin?" vpraša Vinicij

In nji mogel več vprašati, a tudi odgovora ni slišal, ker je vsled prevelike slabosti omedel Sprebulil se je še le na kodetanskem polju na nekem vrtu, obkoljen od mnogih moških in žensk. Prve besede, ko se je zavedel, so bil:

(Dalje.)

FR. VESEL IN IV. PIRNAT
4034 St. Clair Ave.
SLOVEN. MESARJA.

priporočata slovencem občinstvu svojo mesnicu v kateri se dobiva razvornost in so najboljše kakovosti in po najnižji ceni. Velika zaloga domačih klobas, kakor tudi rib. Naročila sejdostavlja na dom

Kdo hoče kupiti farmo?

Vsakdo bo zadovoljen kdor pri meni kupi, Farme obsegajo lepa polja za vskovrnostna žita in veliko roditvenih njiv, kakor tudi vinograde in sadne vrte. Imam na prodaj velike in male farme. Pišite na:

John Jelinek,
1116 Pine Alley,
Braddock, Pa.

H. H. FISHER,
5805 (1677 St. Clair Ave. N. E.)

priporoča Slovencem in Hrvatom svojo
lekarno (apoteko.)
Založnik Triner-jevega zdravilnega grenkega vina."

J. SLEZAK W. SLEZAK

Bratje Slezak
pogrebni in balzamirariji.
Kočije za vskovrste namene.

892 Tod Str. Cleveland, O.
Nasproti poljske cerkve sv.
Stanislava v Newburgu.

Se pridopravamo Slovencem v Newburgu.

Na koncu ulice je zapazil znovič neki mrak, ki je zadržal "Ako je to dim," si misli, "pa ga več ne prekoracim." Že mu je zmanjkalo moči. Na to je stregal raz sebe tuniko, ki ga je jela žgati ter dirjal na polag, držeč samon in ustih in na hrbtu Ligijin 'kapitij.' Dospevši blizu je spoznal, da je to, kar je smatral za dim, tolpa ljudij, ki so kričali in zvajali se v oblaku prahu.

"Tolpa pleni hiše," je dejal sam sebi.

Hitel je proti oni tolpi. Bili so oni vsaj ljudje, ki mu morejo pomagati. Radi tega je že potoma, predno je dospel, da klicati na pomoč. Toda to je bil njegov poslednji napor. Pred očmi se mu počačelo rudečati kolobarji, v pljučih mu je zmanjšalo sape in onemogočil je padel na tla.

Vendar pa so ga oni čuli, ali nemara zagledali in tiva človeka sta mu priskočila na pomoc, s posodo, napolnjeno z vodo. Vinicij, ki je bil padel na slabosti, pa je ni zgubil zavesti, prime z obema rokama posodo ter se naplej.

"Hvala!" reče. "Pomagajta mi vstati, pa pojdem dalje."

Drugi delavec mu pojde glavo z vodo in oba moza mu ne le pomagata vstati, marveč ga celo dvigneta ter neseta k ostanju, ki ga obkolijo ter skrbno naprašujejo, če namata nimata.

Na koncu se je vseže ranje na krovu.

Na koncu se je vseže ran